

IN GEVANGENSCHAP

Alles kan theater worden. Zelfs de meest gewone dingen. Wat doe jij als je binnen moet blijven?

LOTTE: GAMEN EN BABELLEN VIA DISCORD

ASHE, JINX EN ELKAAR

Vrijdagavond. We zien de slaapkamers van twee meisjes in splitscreen, duidelijk gemaakt door twee aparte lichten. De slaapkamer van MILA (14 jaar) heeft een paar knuffelberen staan rond haar IKEA bed met plastic bloemen erlangs. ANOUCK (15 jaar) heeft haar laptop op een bureautafel staan (die vol staat met blikjes Monster) en hangt achterover op een groene gamerstoel. MILA ligt op haar bed, met een controller in haar handen, die vast zit aan een laptop. Ze zitten met hun ruggen naar elkaar. Ze hebben allebei een koptelefoon op waar een microfoon uit komt. Op de achtergrond speelt K-pop.

ANOUCK: Dus ik zeg tegen hem: "Doe niet zo dramatisch, gast."

MILA: En toen?

ANOUCK: Toen begon die dus op mij te schreeuwen. Op mij. Terwijl ik niks had misdaan. Terwijl ik hem alleen maar probeerde te helpen. Echt... Jongens zijn verschrikkelijk.

MILA: Vertel mij wat... Pas op, caster op de middle lane.

ANOUCK: Gezien. Merci. *(tegen haar laptop)*hallo loser. ... En... dood.

MILA: Nice.

ANOUCK: Thanks...Ik bedoel: Jongens doen fucking moeilijk om helemaal niks. En als we nu gevoelens hadden voor elkaar...

MILA: Amai, dat klinkt officieel.

ANOUCK: Je snapt wat ik bedoel, Mila. Soms denk ik dat jongens in alles geïnteresseerd zijn wat rondloopt en borsten heeft. Maar zijn vriendin zat ernaast. Die had er ook medelijden mee.

MILA: Nee.

ANOUCK: Ja, dus wel. Echt, ik zweer je. Er komt een dag en dan sla ik hem in zijn gezicht.

MILA: Ik snap wat je bedoeld. Mijn zus is even erg.

ANOUCK: Ik denk niet dat je jouw zus kan vergelijken met Simon...

MILA: Dat denk je alleen maar omdat jij geen broers of zussen hebt.

ANOUCK: Klopt... Zullen we anders dragon doen?

MILA: Seffes. Ik moet mijn wapens nog even upgraden.

ANOUCK: Time?

MILA: Twee minuten.

ANOUCK: Oké, dan doe ik wel even jungle... Hoe is het eigenlijk met uw zus?

MILA: Beter. Nu ze die ruzie met haar vriendin heeft opgelost, is ze weer wat gelukkiger. Dus het is weer wat rustiger.

ANOUCK: Da's goed. Pas op: Baron.

MILA: Gezien. Anyway; ze laat mij nu weer wat meer met rust. Dus ik ben nu weer op mezelf.

ANOUCK: Da's kut.

MILA: Huh? Hoezo dat? Ik ben graag alleen.

ANOUCK: Lijkt me gewoon eenzaam.

MILA: Alsof jij zoveel vrienden hebt.

ANOUCK: Ik heb Oscar. Meer heb ik niet nodig. De rest van mijn vrienden zijn bonus.

MILA: Ik heb ook vriendinnen. Ik ga ook best wel eens shoppen en pizza eten.

ANOUCK: Shoppen is echt tijdsverspilling.

MILA: We zijn niet allemaal een halve jongen.

ANOUCK: Zegt het meisje dat niets anders doet dan League of Legends spelen in haar weekend.

MILA: 46% van de gamers zijn meisjes en vrouwen. Dus dat slaat nergens op.

ANOUCK: En we rule at gaming... Ben je nu bijna klaar voor die dragon?

MILA: Wacht nou eens even. Nee, maar even serieus. Hoeveel mensen zie jij als echt een goede vriendin dan?

ANOUCK: Een echte vriendin... Één denk ik... Jij?

MILA: Echte vriendinnen? Die ik alles kan vertellen? *(pauze)* ... Één...

Het is een tijdje stil

MILA: *(stil)* Denk je dat het aan ons ligt?

ANOUCK: Wat?

MILA: Dat we zo weinig vriendinnen hebben?

ANOUCK: Sowieso.

MILA: Ah, merci.

ANOUCK: Nee, zo bedoel ik het niet. *(pauze)* Mijn mama heeft gezegd dat ik de eerste dag van de kleuterschool huilend de klas uit kwam gelopen. Toen ze me vroeg of het niet leuk geweest was, zei ik: "Zij willen allemaal samenspelen en ik mag niet meedoen." Mijn moeder is naar de kleuterjuf gegaan en gevraagd wat er aan de hand was. De kleuterjuf, juf Yana, zei dat geen enkel kindje me had geweigerd, maar ik niet durfde vragen om mee te spelen...

MILA: Ik kan komen voor Dragon.

ANOUCK: Kom dan maar...

MILA: En toen...

ANOUCK: Na twee dagen is juf Yana naar me toe gekomen en heeft ze me geholpen om vrienden te maken. Een van die vrienden was Oscar. Dat was eigenlijk de enige met wie het echt klikte, omdat we samen graag met de Duplo speelden. Verder heb ik me aan niemand kunnen hechten...

MILA: Ik had dat met Vanessa... Ik ken die van de kleuterklas. Daar lukte het nog wel om vriendinnen te maken. En tot het 6de ging dat ook heel goed. Maar toen was zij ineens alleen maar bezig met jongens... Pas op. Je staat te dicht.

ANOUCK: Moet hem wel kunnen raken, hè... Dus Vanessa is uw vriendin niet meer.

MILA: Soort van. We spreken elkaar nog wel eens af en toe, maar niet veel. We zitten niet meer op dezelfde school.

ANOUCK: Hoe heet uw beste vriendin dan?

MILA: Dat ben jij.

ANOUCK: Huh?

MILA: Jij bent mijn beste vriendin. Is dat zo raar?

ANOUCK: *(beetje overweldigd)* Nee, maar... Ik... Merci...

MILA: Graag gedaan. Hoe heet jou beste vriendin?

ANOUCK: Mila...

De meisjes stoppen met gamen en kijken elkaar aan. De lichten komen samen en het blijkt dat ze in dezelfde ruimte zitten. Ze kijken naar elkaar en lachen voorzichtig. Dan kijkt MILA terug naar haar scherm.

MILA: OH KUT! ANOUCK! LINKS!

ANOUCK: WAAR KOMEN DIE INEENS VANDAAN?

MILA: Weet ik veel! Kom, terug naar base!

ANOUCK: Gaat niet... Kut, ik ben dood. *(doet haar koptelefoon af in frustratie)*

MILA: Ik ben bijna weg... bijna... bijna... Nee.. NEE! GAST NEE! Ik... FUCK! *(doet haar koptelefoon ook af)*

De meisjes kijken naar elkaar. Ze schieten in de lach.

ANOUCK: Hartsvriendinnen dus?

MILA: Zo heb ik het ook weer niet gezegd... Maar ja, ik denk het wel. Ik bedoel, niemand anders begrijpt mij zo goed als jij...

ANOUCK: Wil je wat drinken?

MILA: Graag.

De meisjes staan op, laten hun laptops staan en lopen samen af.